

Un conte de Nadal

La taula familiar es va anar omplint a poc a poc. Tots arribaven puntuals al sopar de Cap d'Any. La flama d'una preciosa espelma de cera vermella s'agitava i semblava donar-los la benvinguda. La música de les nades pujava per l'aviet completament cobert de garlandes i inundava el menjador. Brillaven les llums. Brillava l'ull arrencat per una pilota de goma al fons del plat de sopa. Vaig seguir menjant. Vaig dissimular. "El 80% de la població patirà símptomes d'ansietat, estrès o malenconia per Nadal. La psicòloga Amaya Terrón recomana que cadascú adapti aquesta festa a les seves circumstàncies personals i a la seva situació econòmica. Aquesta experta recorda que la felicitat no s'associa amb la quantitat i qualitat de regals que es reben". (La Vanguardia, 05/12/2012) Un home que s'havia suïcidat em va preguntar si podia seure a la taula. No m'hi vaig negar.

(...)

JUAN ÀLVAREZ M.P. (45 anys), L'Hospitalet de Llobregat, 12 de novembre de 2010. Havia de ser desallotjat de l'habitatge que havia ocupat amb la seva dona i la seva filla menor d'edat. Es va penjar al mig del carrer.

ISABEL (56 anys), Màlaga, 7 de juliol de 2012. Dona amb una discapacitat. Es va llançar al carrer des de l'onzè pis del seu habitatge.

X, Las Palmas de Gran Canaria, 23 d'octubre de 2012. Es va llançar des d'un pont després de perdre la feina i que el banc li comunicués el desnonament.

JOSE MIGUEL DOMINGO (54 anys), Granada, 25 d'octubre de 2012. Es va penjar poc abans de ser desnonat.

AMAYA EGAÑA (53 anys), Barakaldo, 9 de novembre de 2012. Es va llançar per la finestra de casa seva des d'un quart pis, quan l'havien de fer fora del seu habitatge.

RICARDO G. M. (50 anys), Córdoba, 6 de novembre de 2012. La víctima no podia pagar el lloguer.

(...)

Al cap i a la fi, un suïcidat és millor que un pobre. Els pobres són tots iguals; sempre demanen. Tot i que sentia el fred que d'ell sortia, em vaig dir: mentre hi ha vida, hi ha esperança. I vaig seguir menjant. Va arribar l'hora de les postres. L'home cridava paraules estranyes que ens impedié escoltar les cançons nadalenes. Es va posar dempeus i va començar a insultar-nos. Era molt groller, un autèntic mal educat. "La distància entre les paraules, els fets i el seu compliment va creixent de manera exponencial. S'ha de morir, en aquest cas voluntàriament, per deixar constància de la manipulació. Cal signar amb sang les veritats com a punys per a que siguin reconegudes com a tals" (Javi Ruiz, Vitòria, 10 de març de 2008. Havia participat en la Vaga General de 1976, en la qual la policia va matar cinc treballadors). "Atès que la meua avançada edat no em permet reaccionar d'una altra manera (encara que si un compatriota grec hagués agafat un kalashnikov, jo l'hauria seguit) no veig altra solució que posar fi a la meua vida d'aquesta manera digna, abans d'haver de rebuçar menjar entre les escombraries per a poder subsistir" (D. Christoulas. Es va engegar un tret al cap davant del parlament d'Atenes, l'abril de 2012). Morir per poder viure. Va ser llavors quan vaig haver d'avisar la policia. Felip Puig, el responsable de la Conselleria d'Interior, va arribar ràpid per protegir-me l'intrús i la sang el va esquitxar. En l'actualitat, el suïcidi s'ha transformat en una arma política.

Però el millor suïcidi és el suïcidi sense mort. Permet seguir escopint.